

17 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΛΟΥΚΑ

† Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ μεγάλου (†356). Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ ἐν τῇ σκήτῃ τῆς Βεροίας. Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις (†1838).

ᾠχος βαρύς. Ἐωθινὸν ι΄.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\overline{\alpha\gamma}$ Γα ϕ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\overline{\alpha\gamma}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

$\overline{\alpha\gamma}$
ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἤμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

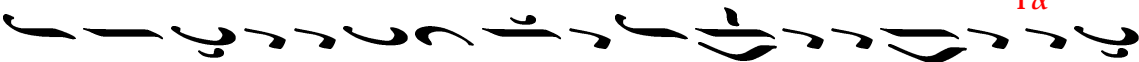
Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\overline{\alpha\gamma}$ ευ
λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι

ι ι ου $\overline{\alpha\gamma}$

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Κ α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον $\overline{\alpha\gamma}$ των μυ ρο φο

 ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λουις κη ρυτ
 τειν ε πε τα ξας ^{Γα} ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
 ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος ^{Γα}

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος Δι-Θ

Tον ζη λω την Η λι αν τοις τρο ποις μι μβ με νος
 τω Βα πτι στη ευ θει αις ταις τρι βοις ε πο ο με νος
 Πα τερ Α ντω νι ε της ε ρη μβ γε γο νας οι κι
 στης και την οι κβ με νην ε στη ρι ξα ας ευ χαις σθ
 δι ο πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας
 η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Tο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Α γ γε λουις α γνω
 στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
 γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συ γχυ τω ε νω σει
 σα ρκου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
 κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το

πλαστον ε σωσεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω

ων

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ρα Γα ϕ

Η ζω η εν τω τα α φω α νε κει το και
σφρα γις εν τω λι ι θω ε πε κει το ως Βα σι λε
α υ πνου ουν τα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον και
Αγ γε λοι ε δο ξα ζον ως Θε ον α θα να τον γυ
ναι κες δε ε κραυ γα ζον α νε στη ο Κυ ρι
ος πα ρε χων τω κοσμω το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα.

Τ η τρι η με ε ρω τα φη η σου σκυ λε ευ σας
τον θα να τον και φθα ρεν τα τον αν θρω πον τη ζω η
φο ο ρω ε γερ σει σου α να στη σας Χρι στε ε ο
Θε ος ως φι λανθρωπος δο ο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Ω^{Γα} ς ^{Νη} της η μων ^μ α να στα σε ως θη σαν ρι σμα τους
ε ^{Γα} πι σοι ^{Νη} πε ποι ^{Γα} θο ο τας πα ^{Νη} νυμ νη τε ^{Γα} εκ ^{Νη} λακ κου
και ^{Πα} βυ ^{Νη} θου ^Π πται σμα των α ^Γ να ^Γ γα γε ^{Νη} συ ^Γ γαρ τους υ ^Γ πευ
θυ νου στη ^Μ α ^{Νη} μαρ ^Γ τι ^{Νη} α ^Γ ε ^Γ σω σαστε ^Γ κου ^Γ σα ^Γ την ^Γ σω ^Γ τη
ρι ^Μ ι ^Γ αν ^{Νη} η ^Γ προ ^Γ το ^Γ κου ^Γ παρ ^Γ θε ^Γ νος ^Γ και ^Γ εν ^Γ τω ^Γ κω
παρ ^Γ θε ^Γ νος ^Γ και ^Γ με ^Γ τα ^Γ το ^Γ ο ^Γ κον ^Γ παρ ^Γ θε ^Γ ε ^Γ νος

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ε σφρα γι σμε ^μ ε ^Γ νου ^Γ του ^Γ μνη ^Γ μα ^Γ τος ^Γ η ^Γ ζω ^Γ η ^Γ εκ
τα ^Γ φου ^Γ α ^Γ νε ^Γ τει ^Γ λας ^Γ χρι ^Γ στε ^Γ ο ^Γ θε ^Γ ος ^Γ και ^Γ των ^Γ θυ ^Γ ρων ^Γ κε
κλει ^Γ σμε ^Γ ε ^Γ νων ^Γ τοις ^Γ μα ^Γ θη ^Γ ταις ^Γ ε ^Γ πε ^Γ στης ^Γ η ^Γ πα ^Γ αν ^Γ των ^Γ α
να ^Γ στα ^Γ σις ^Γ πνευ ^Γ μα ^Γ ευ ^Γ θες ^Γ δι ^Γ αυ ^Γ των ^Γ εγ ^Γ και ^Γ νι ^Γ ι ^Γ ζων ^Γ η
μιν ^Α κα ^Γ τα ^Γ το ^Γ με ^Γ γασου ^Γ ε ^Γ ε ^Γ λε ^Γ ε ^Γ ος

Δόξα.

Ε πι ^μ το ^Γ μνη ^Γ μα ^Γ ε ^Γ δρα ^Γ μον ^Γ γυ ^Γ ναι ^Γ αι ^Γ κες ^Γ με ^Γ τα
δα ^Γ κρου ^Γ ων ^Γ μυ ^Γ ρα ^Γ φε ^Γ ρου ^Γ σαι ^Γ και ^Γ στρα ^Γ τι ^Γ ω ^Γ των ^Γ φυ ^Γ λα
σσον ^Γ των ^Γ σε ^Γ τον ^Γ των ^Γ ο ^Γ λων ^Γ βα ^Γ σι ^Γ λε ^Γ α ^Γ ε ^Γ λε ^Γ γον ^Γ προς

ε αυ τας τις απο κυ λι σει η μιν τον λι λι θον
α νε στη ο με γα λης βου λης Αγ γελος πα τη σαστον
θα να τον παν το δυ να με Κυ ρι ε δο ο ξα α
σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαι ρε κε χα ρι τω με νη Θε ο το κε Παρ θε
ε νε λι μην και προ στα σι ι α του γε νους των αν
θρω ω πων εκ σου γαρ ε σαρ κω θη ο λυ τρω της του
κο ο σμου μο νη γαρ υ πα αρ χει εις Μη τηρ και Παρ θε ε
νος α ει ευ λο γη με νη και δε δο ξα σμε ε νη πρε
σβευ ε Χρι στω τω Θε ω ει ρη νην δω ρη σα σθαι πα
α ση τη οι κου με ε νη

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̄̅ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο
ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ
Των α γγε λων ο δη η η η μος κα τε

πλα γη ο ρω ων σε²² ε εν νε ε κροι οισ λο γι

σθε ε ε εντα⁹ τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ²²

την ι σχυνκα θε λο ο ον τα²² και συν ε ε αυ

τω ω τον Α δαμ ε γει ρα ντα⁶ και εξ⁹

α δθ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹

Τι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι²² ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε⁹ ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος²² προ σε φθε εγ

γε ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις⁹ ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε⁹ ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τθ μνη η μα τος⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹

Λι ι α αν πρω ι̇ μυ ρο φο ροι ε εδ ρα

μον²² προς το μνη η μα α σα θρη νο λο γη 8 8 8

σαι⁹ αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος

και ει ει ει ει πε²² θρη ν8 ο ο και ρο ος πε ε παυ

ται μη κλαι ε τε⁹ την α να στα σιν δε α

πο στο λους ει ει πα τε⁹

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σα⁹

Μυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν

ρων ελ θη 8 8 8 σαι²² προς το μνη η μα σα

Σω ω ω ω τερ⁹ ε νη χον το αγ γε ε ε λ8

προς αυ τας φθε γγο με ε ε ε ν8²² τι με τα α α νε

κρων τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε⁹ ως Θε

ος γαρ ε ξα νε ε ε στη τ8 μνη η μα τος⁹

Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι⁹

Προ σκυ ν8 μεν Πα τε ε ε ρα και τον τ8

τ8 Υι ο ο ο ον τε ^{v' 22} και αι τω ω Α α γι ον

Πνε ε ε ευ μα ^{u 9} την Α γι ανΤρι α α α δα εν

μι α τη ου σι ι ι ι α ^{v' 22} συν τοις Σε ε ε ρα

φι ιμ κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος ^{u 9} Α γι ος ει Κυ υ ρι ε ^{u 9}

K αι νυ υ υν και α ει και εις τ8ς αι ω ω

ω ω να ασ τωων αι ω ω νων α μην ^{u 9}

Z ω ο δο την τε κ8 8 8 σα τον Α δαμ

α μαρ τι ι ι ι ι ασ ^{v' 22} ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ

θε ε ε ε νε ^{u 9} χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α

ντι λυ πης πα ρε ε ε εσ χεσ ^{v' 22} ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταν την δε ^{u 9} ο εκ

σ8 σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρω πος ^{u 9}

A λλη λ8 ι α Α λλη λ8 8 ι α ^{v' 22} Α λλη

λ8 ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u 9}

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ϑ ι α ^{ν'} ₂₂ A λλη
 λϑ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο
 ο ο ος ⁷ _{u q}

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος ^λπ̣ ^ϑϣ̣ Κε ρ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σϑ ^{u q}

T ων A γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
 ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα ^{u q} τϑ θα να α
 τϑ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
 ε αυ τω τον A δαμ ε γει ραν τα ^{u q} και εξ α δϑ
 παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα ^{u q}

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
 και ω μα τα σϑ ^{u q}

T ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ^{ν'} ₂₂ ω μα θη
 τρι αι κιο να τε ^{u q} ο α ραπτων εν τω τα φω A
 γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φοροις ^{u q} ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Λι ανρω ι μν ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σθ θρη νο λο γσσαι^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μν υρων

ελ θσ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ δν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{ν'}₂₂ και Α γι ω Πνευ μα
τι ^u₉

Π ρο σκυ νθ υ μεν Πα τε ε ρα και τον τθ υ τθ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^u₉ την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος ^u₉ Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε ^u₉

Κ αι νυ υν και α ει και εις τθς αι ω ναςτων
αι ω νων α μην ^u₉

Ζ ω ο δο ο την τε κθ υ σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^u₉ χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης ^{ν'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^u₉ ο εκ σθ σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος ^u₉

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α ^{ν'}₂₂ Α λλη λθ
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^u₉ (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ἱ α A λλη λϑ ἱ α ^{ν'} ₂₂ A λλη
 λϑ ϑ ἱ ἱ α δο ο ξασοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^χ ₉

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή

Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβών, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος ^ϑ Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α΄.

T ην αι χμα λω σι αν Σι ων εκ πλα νης ε πι
 στρε ε ψας κα με Σωτηρ ζω ωσον ε ξαι ρων δου λο
 πα θει ει ας ^ρ ₂₂

E ν τω νο ο τω ο σπειρων θλι ι ψεις νη στει ας
 με τα δα κρυ υ ων ου τος χα ρας δρε ψε ται δραγμα
 τα ^Δ ₂₂ α ει ζω ο τρο φι α ας ^ρ ₂₂

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
 τι ^ρ ₂₂ Και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω νας των αι
 ω ω νων α μην ^ρ ₂₂

A γι ω Πνευ μα τι πη γη των θει ων θη σαυ ρι
σμα α των εξ ου σο φι α συ νε σις φο βο ς αυ τω
αι νε σις δο ξα τι μη και κρα α τος

Ἀντίφωνον Β'

E αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον τον
της ψυ χης μα την κο πι ω ω μεν πλην γαρ αυ του ου πρα α
ξις ου λο ο γος τε λει ει ται

T ου καρ που ου της γα στρος οι Α γι οι πνευ μα
το κι νη η τως α να βλα στου σι πα τρω α δογμα τα
υι ο θε σι ι ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι τα συμ παν τα το ει ναι
ε ε χει προ παν των γαρ Θε ος των ο λων
κυ ρι ο ο της φω ς α προ σι τον ζω η των πα αν των

Ἀντίφωνον Γ'

Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον ^Δ₂ ο δους ζω ης ευ
ρο ον τες νυν και α ει μα κα ρι ον ται δο ξη α κη
ρα α τω ²²

Κ υκ λω της τρα πε ζης σου ως στε λε χη βλε πων
τα εκ γο να α σου χαι ρε ευ φραι αι νου προ σα γων
τα αυ τα τω Χρι στω ω ποι με να αρ χα ²²

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι ²² και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην ²²

Α γι ω Πνευ μα τι βυ θος χα ρι σμα των πλου τος
δο ο ξης κρι μα των βα θος με ε γα ²² ο μο δο ξον
Πα τρι ι και Υι ω ω λα τρευ το ον γαρ ²²

Προχείμενον.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ει ρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τε ε λος ²²

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
τε ε λος

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
θη τω η χει ειρ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου
εις τε ε λο ο ο ος

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ι΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κα' 1-14).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανέρωσε δὲ οὕτως. Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεῦν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. Πρωίας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἤδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά, μή τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. Ἐβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. Λέγει οὖν ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο· ἦν γὰρ γυμνός· καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον· οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε νῦν. Ἀνέβη Σίμων Πέτρος καὶ εἴλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πενήκοντα τριῶν· καὶ τοσούτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν σὺ τίς εἶ, εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. Ἐρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς

εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *
Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η στον με ο Θε ος κα τα
το με γα ελε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτιρω των σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω
θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε

Ιδε γαρ εν α νο μι αις ου νε ληφθη και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρμθ

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σθ ε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. χ θ

I δα ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ασ τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι
ι ι α ασ σθ ς ς ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ασ μοι οι οι οι

Ὁ ἀ' χορός.

E ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα χ Δ

P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκαν θη σομαι

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

να

A πο σρεψον το προσωπον σα απο των α
μαρτιων μου και πασαςτας ανομινας με εξαλει

ψον

Kαρδιανκαθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγ κα τοις

μου

Mη απορριψης με απο τα προσωπα σου και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε

μου

Aποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου και πνευματι ηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανουςτας οδους σου και ασε
βεις επι σε επιστρεψωσι

Pυσαι με εξαιματων ο Θεος ο Θεος της

σωτηρι ι ας μα γα λ ι α σε ται η γλωσ σα μα την
δι και ο συ νη σθ

Κυ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μα να γ γε λει την αι νε σιν σθ

Οτι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Θυ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Αγα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σθ
την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρθ
σα λημ

Το τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Το τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
σθ μο οσ χθς και ε λε η σον με ο Θε ος

χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μς

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος Δι-θ

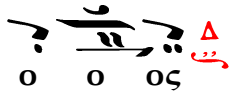
Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιτων Α πο στολων πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μδ

Α να στας ο Ι η σς α πο τς τα
α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) εἰς δ'

ὁ τοῦ ἁγίου (ἄνευ εἰρμῶν) εἰς δ'.

Ῥδὴ α'. Ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος βαρὺς. Ὁ εἰρμός.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἢ πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραὴλ σοι, ὦδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἢ τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου, κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὁδοῦσι μὴ σθένων, συντριῖσαι τὸ σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέθλασαι· ὅθεν Σωτὴρ τὰς ὁδύνας, λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυνται αἱ ὁδύνας, αἱ τῆς προμήτορος Εὐας· ὠδίνας λαθοῦσα γάρ, ἀπειρογάμως τέτοκας· ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, Πάναγνε εἰδότες, σὲ πάντες δοξάζομεν.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ἀντώνιον τὸν θεῖον εὐφημεῖν θέμις.

Θεοφάνους.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀθανασίας καὶ ζωῆς λαβόμενος, τῆς αἰωνίου σαφῶς, καὶ τριλαμποῦς αἴγλης, Πάτερ ἐμφορούμενος, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν ζοφώδη ψυχὴν μου, καταυγασθῆναι δυσώπησον, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νέος ὑπάρχων ἡλικία σώματος, καινὴν ὁδὸν ἀρετῆς, ἀναλαβὼν ταύτην, ἀκινδύνως ὤδευσας, νόμῳ καινῷ πειθόμενος, τοῦ Σωτῆρος τρισμάκαρ, καὶ ζωηφόροις προστάγμασι, τοῦ Εὐαγγελίου ἐπόμενος.

Δόξα.

Τῇ τρισηλίῳ λαμπηδόνι πάνσοφε, καταλαμπόμενος, τὸ δυσμενὲς μάκαρ, τῶν δαιμόνων φρύαγμα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ χάσματα, αἰκισμῶν τε τοὺς πόνους, ἀράχνης δίκην διέλυσας, θείῳ πυρακτούμενος ἔρωτι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

᾿Ως Θεοῦ Μητέρα παρῶρησίαν ἔχουσα, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, μονογενῆ Λόγον, τὸν Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συμφυῆ τῷ Πνεύματι, δυσωποῦσα μὴ παύση, κινδύνων σῶσαι Πανάμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον δοξάζοντας.

᾿Ωδὴ γ΄. ᾿Ο ἀναστάσιμος.

᾿Ηχος βαρὺς. ᾿Ο εἰρμός.

᾿Ο κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμω σου Λόγω, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυναῖσαι, ἐκουσίως εὐσπλαγχνε Σωτήρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, δι' ἧς τῷ σῶ Ἐλεῆμον, πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον, δρακοντίῳ δῆγματι Χριστέ, καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει πάλαι μοι, κατωκισμένῳ καὶ φθορᾷ· διὰ Σταυροῦ γὰρ εἰς ἄδην, καταβεβηκῶς με συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρός, ταῖς ἰκεσίαις τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην βράβευσον Σωτήρ, καὶ τῷ βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

Τοῦ ᾿Οσίου. ᾿Ωδὴ γ΄.

᾿Ηχος πλ. δ΄. ᾿Ο στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. ᾿Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νευρωμένῳ λογισμῷ, καὶ σταθηρᾷ διανοίᾳ, τῶν παθῶν καταμαράνας τὴν φλόγα, ἀπαθείας τὴν φαιδράν, καταστολὴν Ἄντωνιε, περιεβάλου Πάτερ, καὶ σωτηρίου ἱμάτιον.

Στίχ. ᾿Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχυροτάταις προσβολαῖς, δαιμόνων θρασυνομένων, καὶ θηρίων τὰς μορφὰς μιμουμένων, κατεφρόνησας αὐτῶν, τῆς ἀσθενοῦς

δυνάμεως· τὸν κραταιὸν γὰρ εἶχες, ἐν τοῖς πολέμοις συλλήπτορα.

Δόξα.

Ὁ θεοφόρος τὰς ἀρχάς, τοῦ σκότους καὶ ἐξουσίας, θριαμβεύσας ἐγκρατεία συντόμῳ, τροπαιοῦχος νικητής, Ἀντώνιος ἐγένετο, τῶν ἀσκητῶν ἢ δόξα, καὶ μοναζόντων τὸ καύχημα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ, ἐξανάστησον Ἄγνή, καὶ πρὸς ζωὴν ὀδήγησον, ἢ τοῦ θανάτου πύλας, λύσασα μόνῃ τῷ τόκῳ σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ὁσίου.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς βιωτικοὺς θορύβους ἀπωσάμενος, ἡσυχαστικῶς τὸν βίον ἐξετέλεσας, τὸν Βαπτιστὴν μιμούμενος, κατὰ πάντα τρόπον Ὁσιώτατε· σὺν αὐτῷ οὖν σε γεραίρομεν, Πατέρων Πάτερ Ἀντώνιε.

Ὁ Οἶκος. Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν.

Τῆς τοῦ Χριστοῦ φωνῆς ἐπακούσας, ἐπορεύθης ὀπίσω τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν, γυμνὸς τοῦ βίου γενόμενος, καὶ ἀπορρίψας φροντίδας πάσας τῶν χρημάτων, κτημάτων, καὶ οἰκετῶν σου, καὶ ἀδελφῆς τὴν στοργήν, θεοφόρε Ἀντώνιε· καὶ μόνος ἐν ταῖς ἐρήμοις, τῷ Θεῷ ὁμιλῶν καθαρῶτατα, γνώσεως χάριν εἴληφας· ἦν μοι πέμψον ὑμνεῖν σε μέλλοντι, Πατέρων Πάτερ Ἀντώνιε.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἄρας σοφέ, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, τὸν νοῦν οὐχ ὑπέστρεψας, ἐν τῷ κόσμῳ θεόσοφε· ἀλλ' ἐγκρατείας πόνοις, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ ναὸν ἡτοίμασας, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· ὅθεν χαρισμάτων, ἀμοιβὴν ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, θεοφόρε Ἀντώνιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλήτου πανύμνητε, ἀνομίας με ὄντα, αἰσχροὺν καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγνιον, ἐν γνώσει γενόμενον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, Φωτοδόχε ἀκήρατε· δῖωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεσβείαις σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. ᾠχος βαρύς.

Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία.

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς·
Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ·
δεσμεῖται ὁ ἄδης, Προφήται συμφώνως ἀγάλλονται· Ἐπέστη,
λέγοντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν σκότει· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν
ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Ἔτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ θάνατος
τὸν Ἐνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες
σε ἔπτηξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρουσα
ψάλλει σοι, ἐπινίκιον ᾠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ
καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάζωμεν καὶ
βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ· Εὐλον τοῦτον εἰσήγαγεν· *
ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου
τοῦ Μεγάλου.

Στίχ. Ἔχει τι μεῖζον οὐρανὸς καὶ τῶν Νόων,

Ἐξαρχὸν Ἀντώνιον, Ἀσκητῶν ἔχων.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ Ἀντώνιον ἔνθεν ἄειραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν
καὶ θαυματουργοῦ Ἀντωνίου τοῦ Νέου, τοῦ ἐν τῇ Σκήτει τῆς
Βερροίας ἀσκήσαντος.

Στίχ. Ἀντώνιον δὲ τὸν Νέον ποῦ τακτέον,

Εἰ μὴ παρ' αὐτῷ τῷ πάλαι Ἀντωνίῳ;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Ἀχιλλᾶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὅπλοις Ἀχιλλεὺς τὰς κάτω πορθεῖ πόλεις.

Πόνους Ἀχιλλᾶς τὴν ἄνω πλουτεῖ πόλιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ
Μεγάλου. (†395)

Στίχ. Ἡ Βασιλεία ἐμποδῶν οὐχ ὠράθη,

Σοί, ὦ Θεοδόσιε, πρὸς σωτηρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐξ
Ἰωαννίνων, ἀθλήσαντος ἐν ἔτει ,αωλῆ (1838).

Στίχ. Γεώργιος, γῆν τῆς ψυχῆς γεωργήσας

Ἐένον στάχυν ἤμησεν ἄφθιτον κλέος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Φιλοθέου ἐκ

Σκλαταιίνης Τρικάλων καὶ Ἀντωνίου τοῦ Καντακουζηνοῦ, κτιτόρων καὶ ἀνακαινιστῶν τῆς ἐν Μετεώροις ἱερᾶς μονῆς τοῦ ἁγίου Στεφάνου, ἔτι δὲ καὶ Ἱερεμίου τοῦ πρώτου οἰκιστοῦ καὶ ἰδρυτοῦ αὐτῆς ἐν ἔτει ,αρχιβ' (1192).

Στίχοι εἰς τὸν Ἀντώνιον.

Εἰς πέτραν στήσας σοὺς πόδας, πάτερ φθάνεις,
Χριστὸν τὴν Πέτραν, Ἀντώνιε, ἀσκήσας.

Στίχοι εἰς τὸν Φιλόθεον.

Φιλῶν ἐφίλεις, Ὅν νῦν, Φιλόθεε ἔχεις,
Μᾶλλον δ' αὐτός σε νῦν ἐν κόλποις κατέχει.

Στίχοι εἰς ἀμφοτέρους.

Στεφάνου λέγω ὑμᾶς τέκνα καὶ ὑπηρέτας,
Οὗ τῷ στεφάνῳ νῦν ἐστε ἐστεμμένοι.
Νόες θεόθεν ὕφει ἀπῆραν φαιδρῶς Μετεωροπόρους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βλασίου, τοῦ Ἀμασέως, τοῦ ἰσαγγέλωσ μὲν τὸ πρῶτον ἐν Κύπρῳ ἀσκήσαντος, εἶτα δὲ εἰς Κρήτην ἐλθόντος καὶ τὴν σεβασμίαν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος τῆς Ὁδηγητρίας ἐν Μονῇ Γωνιᾶς εὐρεῖν ἀξιωθέντος, ἐν Κισσάμῳ, καὶ τὴν ἐκεῖσε θεοφιλῆ μάνδραν περικλυστον δομήσαντος, ἐν ἔτει ,αρχιγ' (1618).

Στίχ. Βλύσας, Βλάσιε, πηγὰς πολλῶν ἰδρώτων,

Ἐβλάστησας καρποὺς τερπνοὺς ἀφθαρσίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Καλογερά τοῦ διακόνου, τοῦ Πατμίου, κτίτορος τῆς Πατμιᾶδος Σχολῆς καὶ σοφωτάτου διδασκάλου τοῦ Γένους, ἐν ἔτει δὲ ,αφιλζ' (1737) κοιμηθέντος.

Στίχ. Ζωῆς μετέσχεσ φερωνύμου σοι πάτερ,

Ἐν εὐσεβείᾳ ἐκτελέσας τὸν βίον.

Ἀσκήσει πολλῇ καὶ προσευχῇ συντόνῳ,

Βιώσας Μακάριος ἐμακαρίσθη.

Δεκάτη ἑβδομάτη Μακάριος ἐς πόλον ἔβη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, σύναξιν ἐπιτελοῦμεν τῶν ἐν Ῥωσίᾳ Ὁσίων Πατέρων· Ἀντωνίου τοῦ Ῥωμαίου ἐν Νόβγκοροντ (†1147), Ἀντωνίου, κτίτορος τῆς μονῆς Ντιμσκ ἐν Τιχβὶν Νόβγκοροντ (†1224), Ἀντωνίου, κτίτορος τῆς μονῆς Ἁγίου Νικολάου πλησίον τοῦ Κράσνουϊ-Κόλμ (†1481), Ἀντωνίου, κτίτορος τῆς μονῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, παρὰ τὴν Μαύρην Λίμνην Νόβγκοροντ (Τσερνοζιέρσκ) (ΙΓ' αἰ.) καὶ Ἀντωνίου τοῦ Βολόγκντα ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Βολοκολάμσκ.

Στίχοι εἰς Ἀντώνιον τὸν Ῥωμαῖον.

Ῥώμη παλαίσας Ἀντώνιος Ῥωμαῖος,

Πρὸς σατὰν ἐν Νόβγκοροντ ἐστεφανώθη.

Στίχοι εἰς Ἀντώνιον τὸν ἐν Νόβγκοροντ.

Κάτω μὲν Ἀντώνιος Μονὴν ἐγείρει,

Ἄνω δὲ Χριστὸς Μονὰς αὐτῷ παρέχει.

Στίχοι εἰς Ἀντώνιον ἐν Τιχβὶν Νόβγκοροντ.

Κάτω μὲν Ἀντώνιος Μονὴν ἐγείρει,
Ἄνω δὲ Χριστὸς Μονὰς αὐτῷ παρέχει.

Στίχοι εἰς Ἀντώνιον τὸν ἐν Κράσνουϊ-Κόλμ.

Εἰρηρικῶς ὑπνωσεν ὥσπερ ἐπόθει,
Ὁ Ἀντώνιος φίλος Χριστοῦ εἰρήνης.

Στίχοι εἰς Ἀντώνιον τὸν ἐν Τσερνοζιέρσκ.

Ὡς κωπηλάτης διελθὼν λίμνην βίου
Εἰς Ἐδέμ οἰκεῖ ἀσκητῆς Μαύρης Λίμνης.

Στίχοι εἰς Ἀντώνιον τὸν ἐν Βολοκολάμσκ.

Καὶ Βολοκολάμσκ ἡ ψυχὴ Ἀντωνίου,
Ἦδη ἀναπέπαυται ἐν παραδείσῳ.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης Ἰανουαρίου
μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς).

Ἦχος Γα ϕ

ὠδὴ α'

X ερ σον α βυ σσο το κον πε δον η λι ος ε πε
Πα πο λευ σε πο τε ω σει τειχος γαρ ε πα γη ε κα
Πα τε ρω θεν υ δωρ λα ω πε ζο πο ντο πο ρου
ντι και θε α ρε ζωωσ μελ πο ον τι α σω μεν τω Κυ
ρι ι ω εν δοξωσ γαρ δε δο ο ξα α ζαι

ὠδὴ γ'

T ο στε ρε ε ω μα των ε πι σοι
Πα πε ποι θο ο των στε ρε ω σον Κυ ρι ε την εκ
κλη σι αν ην ε κτη σω τω τι μι ι ω σου

αι αι μα τι

ὠδὴ δ'

Εκαλυψενου ρα νης η αρετη σου Χριστε
της κιβωτου γαρ προελθων τα αγαθασματα
τους σου της αφθορου Μητρος εν τω ναω
της δοξης σου ωφθησως βρεε φος αγαλλοφο
ρου μεενος και επληρωθητα παντατης σου αι
νεε σεως

ὠδὴ ε'

Ως ειδεν Ησαϊας συμβολικως εν
θρονω επηρμενω θεον υπαγγελων δοξης
δορυφορου μεενον ωταλασε βοοαε
γω προγαρ ειδον σωματα τμενον θεον φω
τους αανεσπερου και ειρηνηνης δεσποοζοο
ντα

ὠδὴ ε΄

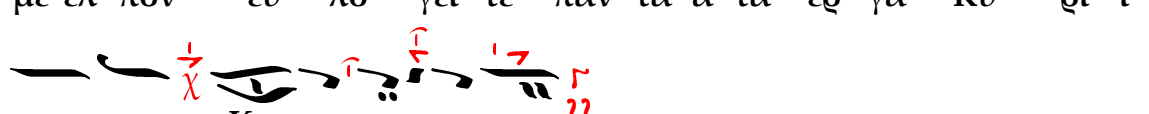
Ε^{Πα} βο η σε ε ε σοι ι δων ο προ ε εσ
 βυς^{Γα} τοις οφ θαλ μοις το σω τη ρι ι ον ο λα
 οις ε πε ση εκ θε ου Χρι σε συ θε ος μ^{Γα}

ὠδὴ ζ΄

Σ^{Γα} ε τον εν τυ ρι δρο σι σαν τα παι δας θε ο λο
 γη σα αν τας και Παρ θε νω α κη ρα τω ε νοι κη
 σα ντα Θε ον Λο γον υ μν^{Πα} μεν ευ σε
 βως με λω δ^{Γα} αν τες ευ λο γη τος ο θε ος
 ο των πα τε ε ρων η μων

ὠδὴ η΄

Χ Αι ν^{Πα} μεν ευ λο γ^{Γα} μεν προ σκυ ν^{Πα} μεν τον Κυ
 ρι ον υ μν^{Πα} αν τες και υ περ υ ψ^Χ αν τες αυ τον εις τ^{Πα}
 αι ω^{Γα} νας
Α^{Γα} στε κτω τυ ρι ι ε νω θε ντες οι θε
 ο σε βει α προ ε στω τες νε α νι αι τη
 φλο γι δε μη λω βη θεν τες θει ον υμ νο ον ε

 με ελ πον ^{Γα} ευ λο γει τε παν τα α τα ερ γα ^u Κυ ρι ι

 ου τον ^χ Κυ ρι ο ο ο ον ^u
 * * *

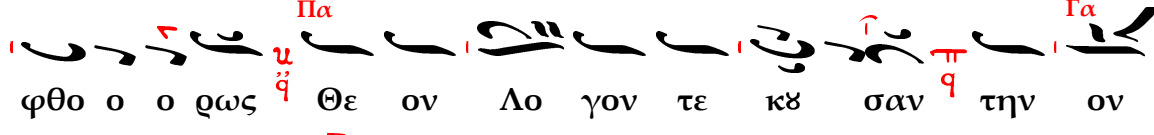
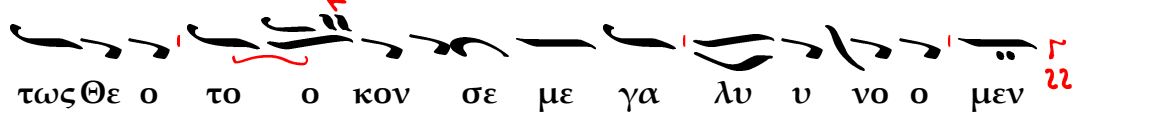
Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

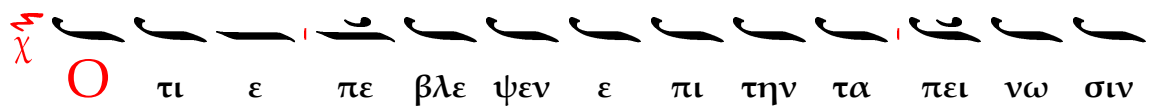
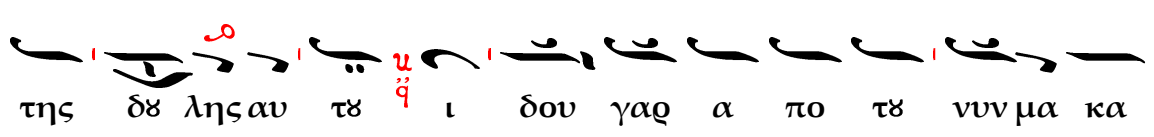
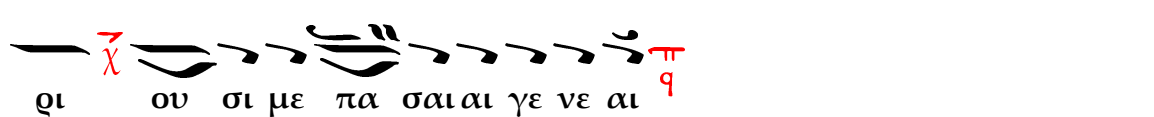
1

^χ Με γα λυ νει η ψυ χη μῶ τον Κυ ρι ον ^u και

 η γαλ λι α σε το πνευ μα μῶ ^χ ε πι τω Θε ω ω

 τω Σω ω τη ρι ι μῶ ^u

^M Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρῶ βι μ ^u και εν δο

 ξο τε ραν α συ γ κρι τω σ των Σε ρα φει μ ^u την α δι α

^{Πα} φθο ο ο ρω σ ^u Θε ον Λο γον τε κῶ σαν ^u την ον

 τω σ Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^u

2

^χ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν

 της δῶ λη σαυ τῶ ^u ι δου γαρ α πο τῶ νυ νμα κα

^χ ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι ^u

^M Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρῶ βι μ ^u και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

3

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ
να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και το
ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο
βς με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
οι α κααρ δι ας αυ των

T^M ην τι μι ω τε ραντων Χε ρβιμ^{u q̇} και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^{u q̇} την α δι α
 φθο ο ο ρως^{u q̇} Θε ον Λο γον τε κς^{π q̇} σαν^{Γα} την ον
 τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν^{u q̇}

5

^χ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω
 σε τα πει νς^{u q̇} πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων^{u q̇}
 και πλς^χ τς^{π q̇} τας ε ξα πε στειλε κε νς^{π q̇}

T^M ην τι μι ω τε ραντων Χε ρβιμ^{u q̇} και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^{u q̇} την α δι α
 φθο ο ο ρως^{u q̇} Θε ον Λο γον τε κς^{π q̇} σαν^{Γα} την ον
 τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν^{u q̇}

6

^χ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς^{π q̇} μνη
 σθη ναι ε λε ρς^{u q̇} κα θως ε λα λη σε προς τς^{π q̇} πα
 τε ρας η μων^{u q̇} τω Α βρα αμ και τω σπε ρμα τι αυ τς^χ

εως αιωνωνος

Τ^Μην τιμιωτεραντων Χερσβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδια
φθοορωσ ^{Πα} Θεον Λογον τε κσσαν την ον
τως Θεοτοοκον σεμεγαλυνοομεν

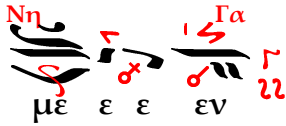
ὠδὴ θ'

Θ^{Γα}εοτοκεηηελπιις πααν
των των χριστιαανωσκεπεφρσρει
φυυλαατεεε τσδςελπιζοντα
ας ειεις σε

Ε^{Γα}ννοομοσκι ακαι γραμματι τυ
υυπον κατιδωμενοι πιιςοι παναρσεντο
την μητραν διανοιγον αγιον Θεω διοπω
τοτοκον Λογον Πατροσ αναρχσγιον
πρωτοτοκσμενον Μητρι απειρανδρωμεγα
λυνομεεε εν

Η ^{Γα} ε ο το ο ο κε η η η η η η
 ε ελ πι ι ι ι ι ις ²² πα αν των τω ω
 ω ω ων Χρι στι ι ι ι α α νω ω ω ων ²²
 σκε πε φρ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ρει φυ υ υ υ
 υ υ λα ατ τε ε ε ε ε ε ²² τϑ ϑς ελ
 πι ι ι ι ι ζο ντα α α ας εις σε ²²

Ε ^{Γα} ν νο ο μω σκι α α και γρα α αμ μα
 τι ι ι ι τυ υ υ πονκα ^{Πα} τι ι ι δω ω μεν οι οι οι
 πι ι ι ςοι ⁹ πα αν αρ σεν το την μη τρα αν δι
 α νοι οι οι οι γο ο ον ^{Πα} α α γι ι ο ο ον Θε ε
 ε ω ^{Γα} ⁹ δι ο ο πρω το ο ο ο το κον
 Λο ο ο ο γον ^u ⁹ Πα τρος α να α α αρ χϑ Γι υι
 υι ο ο ον ^u ⁹ πρω το ο ο το κϑ με νον Μη η
 η ^{Κε} ⁹ τρι ι ι α πει ει ει ρα α α αν δρω ^{Γα} ^δ
 ω ²² με γα λυ υ υ υ υ υ υ νο ο ο ^χ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Ι'.

Ἦχος Βου-Θ

T ι βε ρι α α δος θα α λασ σα συν παι αι

σι Ζε ε βε δαι αι ου Να θα να η ηλ τω

Πε ε τρωτε συν δυ υ σιν α αλλοις πα α λαι και Θω

μαν ει χε ε προς α α γραν οι Χρι στδ τη η προ

στα α ξει εν δε ξι οι οις χα λα α σαν τες

πληθος ειλικον ιχθυων ον Πετρος γνυσ
 8 8ς προς αυτον εν ηχε τοι οισ τοτρι
 τον φανεις και ααρ τον ε εδειξε και
 ι ιχθυν επανθρα ακων

Και του Όσιου.

Γυναίκες ακουτίσθητε. Ήχος Δι

Και νην οδον και αατριπτον ανθρωποις
 εκνεοοτητος αναλαβων Θεεοφο
 οορε ταυτην θερμωσ εεωστε ελγσ
 νεπιστροφωσ ωωδευσασ νομωκαινωωπει
 θοομενος Χριστς και πρωτος πεεφηνας
 θηγη της τηης ερη ημ και μοναζοντων
 ακροοτης

Έν πνεύματι τῷ ἱερῷ Ήχος Γα ρ

Ελπιστς κοσμηαγαθη Θεοτοκε Παρθε
 νε την σην αμαχον Δε εσποινα προστασι

αν αι τσ μεν οι θλι ψε σι συ σχε θεν τες και
 κλυ δω ω νι ζο με ε νοι τσ βι σ ταις τρι κυ μι
 ι αις στη σον α αυ ρας των πα α θων και λι
 με να εις Θε σ εμ βι βα σον θε λη μα των

Εἰς τοὺς Αἴνους.

ᾠχος Γα φ

Π α σαπνο η η αι νε σα α α α τω ω τον Κυ
 ρι ο ον αι νει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ τω ω ων ου
 ρα α νω ω ων αι νει ει τε α αυ το ον εν τοι
 οις υ ψι ι ι στοις σοι προ πει υ μνο ος τω ω
 Θε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα αν τες οι α αγ γε ε
 ε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
 πα σαι αι δυ να α α μεις α α αυ του ου σοι προ πει
 υ μνο ος τω ω Θε ε ω

Στίχ. α'.
 Του ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα

πτον ^Αδο ^{Γα}ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις αυ

τδ ^{Νη}Α ^{Γα}νε στη Χριστο ος εκ νε κρων λυ σας θα να του τα δε

σμα ^{Νη}ευ ^Μαγ γε λι ι ζου ου γη χα ραν με γα α λην

^{Νη}αι ^Μνει ει τε ου ρα νοι Θε ου την ^{Γα}δο ο ξαν

Στίχ. β'. ^{Γα}Α ^{Νη}ι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις αυ

τδ ^Ααι ^{Νη}νει τε αυ τον εν στε ρε ^{Γα}ω μα τι της δυ να

με ως αυ τδ ^{Νη}Α

^{Νη}να ^{Νη}στα σιν Χρι στου θε α σα με νοι προ σκυ

νη σω μεν Α γι ον Κυ υ ρι ον Ι η σουν τον

^{Γα}μο ^{Νη}νον α να μα αρ τη τον

Στίχ. γ'. ^{Γα}Α ^{Νη}ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να σται αις

αυ τδ ^Ααι ^{Νη}νει τε αυ τον κα τα το ^{Γα}πλη θος της με γα

λω συ υ νη σαυ τδ ^{Νη}Α

^{Νη}Χ ^{Γα}ρι στου την α να στα σιν προ σκυ νου ντες ου παυ ο

^{Νη}με ^{Πα}θα αυ τος γαρ η μας ε σω σεν εκ των α νο μι ων η

μων ^π9 ^{Νη} Α α γι ος Κυ ρι ος Ι η σους ο δει ξαστην
α να στα σιν ^{Γα} ²²

Στίχ. δ. ^χ ^{Γα} Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος ^{Νη} ^Δ ²²
αι νει τε αυ τον ^Δ ²² εν ψαλτη ρι ω και κι θα α ρα ^Μ ^Γ ²²

Τ ^{Νη} ι αν τα πο δω ω σω μεντω Κυ ρι ι ω πε ρι
παν των ων αν τα πε δω κεν η μιν δι η μα ας Θε
ος εν αν θρω ω ποις ^Μ ^{Νη} ²² δι α την κα τα φθα ρει

σαν φυ υ σιν ο λο γος σαρξ ε γε νε το και ε σκη νω
σεν εν η μιν προς τους α χα ρι ι στας ο ευ ερ γε ε

της ^{Νη} ^Γ ²² προς τας αι χ μα λω τας ο ε λευ θε ρω της προς τους
εν σκο τει κα θη με ενς ο η λι ος της δι

και ο συ υ νης ^Μ ^{Νη} ^Γ ²² ε πι τον σταυ ρον ο α πα
θης ε πι τον Α δην το φως ε πι τον θα να τον η ζω

η η α να στα σις δι α τους πε σο ον τας ^Μ ^Γ ²²
προς ον βο η σω ω μεν ο θε ο ος η μων δο ο ξα α

σοι ^Γ ²²

Καὶ τοῦ Ὁσίου Στιχηρὰ Προσόμοια δ'.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος $\overset{\lambda}{\rho}$ Νη ρ

$\overset{\lambda}{\chi}$ Αἰ νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω $\overset{\epsilon}{\chi}$ αι

νει τε αυ τον εν χορ δαις και αι ορ γα νω $\overset{\epsilon}{\chi}$

$\overset{\text{Πα}}$ Ο σι ε Πα τερ Αν τω νι ε συ τον ζυ γον τς $\overset{\text{Νη}}$

$\overset{\text{Πα}}$ Χρι στς $\overset{\epsilon}{\chi}$ ε πι ω μονα ρα μενος $\overset{\text{Δι}}$ τω Σταυρωτην ε παρ

$\overset{\text{Πα}}$ σιν $\overset{\delta\lambda}{\Delta}$ τς Σα ταν κα τα βε βλη κας $\overset{\text{Π}}$ και τας ε

ρη η μς πο λεις α νε δει ξας $\overset{\text{Π}}$ δι α τς τρο ο πς

της πο λι τει ας σς $\overset{\text{Νη}}$ ω ω παμ μα κα ρι στε $\overset{\epsilon}{\chi}$ α

$\overset{\text{Πα}}$ σκη των το καυ χημα δι ο Χρι στον $\overset{\text{Δι}}$ α παυστωςι κε τευ

$\overset{\text{Νη}}$ ε $\overset{\delta\lambda}{\Delta}$ ε λε η θη η ναι η μας $\overset{\nu}{\rho}$

$\overset{\lambda}{\chi}$ Αἰ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις $\overset{\epsilon}{\chi}$ αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γ μς $\overset{\epsilon}{\chi}$ $\overset{\lambda}{\chi}$

πα σαπνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον $\overset{\epsilon}{\chi}$

$\overset{\text{Πα}}$ Ο σι ε Πα τερ Αν τω νι ε δι α την ον τως $\overset{\text{Νη}}$

ζω ην ^{Πα} εν τω μνηματι κε κλεισαι ^{Δι} μη δο λωσπτο 8 με
 νος ^{Πα} προ σβο λας τ8 α λα στο ρος ^{Πα} τας με τα
 κτυ υ πων και κρο των Ο σι ε ^{Πα} ταις δε ευ
 χαι αις σ8 ταυ τας η δα φι σας ^{Νη} ω ω καρ τε ρο
 ψυ χε ^{Πα} της ε ρη μη πρωταρχε δι ο και νυν ^{Δι} παν τες
 σε γε ραιρο μεν ^{Νη} και μα κα ρι ι ζο ο μεν ^{Νη}

^Χ Τι μι ος ε να ντι ον Κυ ρι 8 ^{Πα} ο θα να
 τος τ8 Ο σι 8 αυ τ8 ^{Πα}

Π ^{Πα} ι στει συ νελ θον τες παν τες σε ως α σκη την τ8
 χρι στ8 ^{Πα} σε τι μω μεν Αν τω νι ε ^{Δι} γε γη θως γαρ ω δευ
 σας ^{Πα} εν ε ρη μοις σα φε στα τα ^{Πα} κα θη γη
 τη ης τε ταυ της ε γε ε ν8 πι στος ^{Πα} ο θεν σοι
 πα αν τες η μεις κραυ γα ζο μεν ^{Νη} ω ω παμ μα κα
 ρι στε ^{Πα} μο να στων το καυ χη μα τω Λυ τρω τη ^{Πα} α
^{Δι} πα αυστως ι κε τευ ε ^{Νη} εις το σω θη η ναι η μας ^{Νη}

^λΜα κα ρι ος α νη ρ ο φο β ς με νος τον Κυ
 ρι ον ^ε εν ταις εν το ^λλαις αυ τ ς θε λη η σει σφο
 δρα ^ε

^{Πα}Π α τε ρ Πα τε ρων Αν τω νι ε τη α ^{Νη}κο ρε στω
^ε στο ρ γη ^λ τ ς Χρι στ ς και τω ε ρω τι ^{Δι}την ψυ χην κι ν ς με
^{Πα}νο ς ^Δ εν ε ρη μοις ε ζη τη σας ^π αυ τον θο
^π ρυ υ β ς εκ κλι νας α παν τας ^π και μο νος
^π τ ς ς τω μο νω ω μι λη σας ^{Νη} νο ο ^ε ι ε ν ς
^{Πα} με νος ^ε και φω τος πλη ρ ς με νος ω και η μων ^π τας
^{Νη} ψυ χας κα ταυ γασον ^Δ των α νυ μ ν ς εν τω ω ν σε ^ν

Δόξα. Ἐωθινὸν Γ΄.

Ἦχος Πάσχα

^{Πα}ι ε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και Α
 γι ι ω Πνε ευ μα α α τι ^π

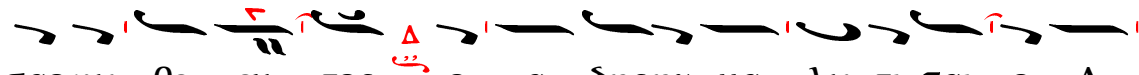
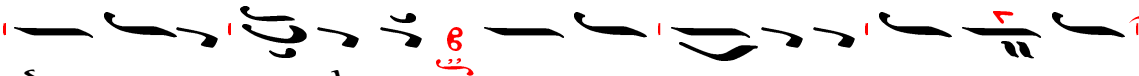

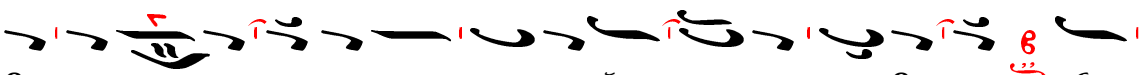

^{Πα}Μ ε τα την εις Α α α δου ου ^{Νη}κα θο ο ^νδο ον ^Δ

Δι και την εκ νε κρων α να α στα α α σιν α Πα
 θυ μου ντε ες ως ει ει κο ο ο ο ος ε πι ι
 τω ω χω ρι σμω ω ω ω ω Σου ου Χρι στε ε Δι
 οι οι οι μα α θη η η ται προς ερ γα σι ι Πα
 ι ι α α α αν ε ε τρα α α α πη η η η σαν
 και πα α α λιν πλοι οι οι οι α και αι δι ι κτυ υ Δι
 υ υ α και α α γρα ου ου δα α α μου αλ Πα
 λα συ υ Σω ω ω τερ ε εμ φα νι ι σθεις ως Δε σπο Κε
 της πα α αν των δε ξι οι οισ τα α δι κτυ υ α Δι
 κε λε ε ε ευ ει εις βα α α λειν και ην ο Πα Δι
 λο γος ε ε ερ γο ον ε ε ευ θυς και πλη η η Πα
 η η η η η η η η η η η θο ος των ι χθυ υ
 ω ων πο ο ο λυ και δει ει ει ει πνο ον ξε
 ε ε νον ε τοι οι μον ε ε ε ε ε ε εν Νη Δι
 γη η η ου με τα σχο ο ο ον τω ων το τε Πα
 σου ου ου των μα α θη η η των και η μας

 νυυν νο η η τως κα τα ξι ι ω σο ο ον ε ε εν

 τρυ υ φη η η σαι ρ φι λαν θρω ω ω ω πε Κυ υ υ

 ρι ι ι ε

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Θ

 περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τϷ εκ σϷ

 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α

 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω

 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι

 ο α νυ μνην τεσ βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ρ̣ Γα ϕ

Δοξα σοι τω δειξα ντι το φως δοξα εν υ ψι ι
στοις Θεω και επι γης ει ρη η νη εν ανθρωποις εν δο
κι ι α

Υμνου ου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου
μεν Σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την με γα α λην σου δο ο ξαν

Κυ ρι ε Βα σι λε ευ ε που ρα νι ε Θε ε
ε Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
Ι η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ο ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του
κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ τι
ι αστου κο ο σμου

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ω ωντου Πα τρος και ε λε ησον η μας ^{Γ 22}

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο ο ξανθε ου Πατρος α μην ^{Γ 22}

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε ^{Γ 9} και

αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω ω να ^{Δ 22}

και εις τον αι ω να του αι ω ω νος ^{Γ 22}

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τριφυλα χθη η ναι η μας ^{Γ 22}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε

ερων η μων ^{Δ 22} και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε ε νον

το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας α μην ^{Γ 22}

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περηλ πι σαμεν ε πι σε ^{Γ 22}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι

και ω μα τα α σου ^{Γ 22} (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ^Δ ε γω ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σον με ι ασαιτην ψυ χη ην μου ου ο τι η μαρ

το ον σοι ^Γ ²²

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με ^Π ⁹

του ποι ειν το θε λη μα α σου ^Δ ο τι συ ει ο θε

ο ος μου ^Γ ²²

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ εν τω φω τι σου

ο ψο ο με θα φως ^Γ ²²

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου

σι ι σε ^Γ ²²

Α α γι ος ο θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^Γ ²²

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και α γι ω Πνευ μα

τι ^Γ ²²

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην ^Γ ²²

A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἄσματικόν. $\Gamma \chi$

A γι ο ο ο ος ο Θε ε ος A α α α γι

ι ος Ι σχυ ρο ος A γι ος A α θα να α τος ε λε ε η

η σο ο ο ο ν η η η μα α α ας

Ἦχος $\alpha \nu \Gamma \alpha \phi$

A να στα ας εκ τῶ μνη μα τος και τα δε σμα

δι αρ ρη ξας τῶ α α δ ε λυ σας το κα τα α κρι

μα τῶ θα να τῶ Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ιδων

τῶ εχ θρω ο ρυ σα μενος εμ φα νι σας σε αυ τον

τοις A πο στο λοις σ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι το

κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη νην πα ρε σ χε σ

τη οι κῶ με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε

Μανουήλ Πρωτοψάλτου. Πεντάφωνος.

Ἦχος $\alpha \nu \text{Zw}$

Δ Πα ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα εν υ

ψι ι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν

αν θρωποις ευδοκισια

Υμνουμεν σε ευλογουμεν σε προσκυνουμεν σε

δοξολογουμεν σε ευχαριστουμεν σοι δια την

μεγαλην σου δοξαν

Κυριε Βασιλευ που ρα νιε Θεε

εε Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μονογε

νες Ιησου Χριστε και Αγαγιον Πνεευμα

Κυριε ο Θεος ο Αμνος του Θεου ο Υι

ος του Πατρος ο αιαιρων την αμαρτιαν

αν του κοοσμου ελεησον ημας ο αιαι

ρωντας αμαρτιαν του κοοσμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων οκαθημενος εκ

δεξιων του Πατρος και ελεησον ημα

ς

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει ειμονος

Κυριος Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος

α μη ην

Κ^{Πα} α θ ε κ α α σ τ η ν η μ ε ρ α ν ε υ λ ο γ η σ ω σ ε και

αι ν ε ε σω τ ο ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω ω ν ος

Κ^{Πα} α τ α ξ ι ι ω σ ο ν Κυ ρ ι ε εν τη η με ρ α

τα αυ τη α να μα ρ τη τ ο υς φυ λα χ θ η η ν αι η

μα α

Ε^{Πα} υ λ ο γ η τ ο ς ει Κυ ρ ι ε ο Θε ο ς τ ω ν πα

τε ρ ω ν η μ ω ν και αι ν ε τ ο ο ο ν και δε δο ξ α

σ με ε ν ο ν τ ο ο νο μα α σου εις τ ο υς αι ω ω ν α ς

α μη ην

Γ^{Πα} ε νο ι τ ο Κυ ρ ι ε τ ο ε λε ο ς σου ε φ η μ α ς κα

θα πε ρ η λ πι ι σα με ν ε πι σε ε

Ε^{Πα} υ λ ο γ η τ ο ο ς ει Κυ ρ ι ε ε ε ε ε ε ε

Πα^{Πα} δι δ α ξ ο ο ν με τ α δι και ω μα τ α α α σου (τρεις)

Κ^{Πα} υ ρ ι ε κα τ α φυ γ η ε γε ν η η θ η ς η μ ι ν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σον με ι ασαιτην ψυ χη ην μου ο τι ημαρ το ο ον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε ε φυ γον δι δα ξο ον

με του ποι ει ν το θε λη μα α σου ο τι συ ει

ει ο θε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σου ο ψο ο με θα φω ως

Π α ρα τεινον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου

σι ι σε

Α α γι ος ο θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α

γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Ἄσματικόν.

A^{Πα} γι ι ι ο ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ ^Ζ Α γι
ι ος Ι σχυ υ υ ρος ^Δ ^{Δι} Α α γι ος Α α α
θα α να α α τος ^{Πα} ^Δ ε λε ε ε η η η σο ο ον
η η μα α α α α ^{Ζω} ^Ζ ας

A να στας εκ τῶ μνη μα τος και τα δε σμα δι αο
ρη ξας τῶ α α δῶ ^Δ ε λυσας το κα τα κριμα τῶ θα
να τῶ Κυ ρι ε ^Π ⁹ παντας εκ των πα γι ι δων τῶ εχ
θῶ ρυ σα με νος ^Ζ ^{Ζω} εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α πο στο
λοις ^Δ ^Δ σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι το κη
ρυ γ μα ^Π ⁹ και δι αυ των την ει ρη νην πα ρε εσ χες τη
οι κῶ με ε νη ^Δ ^Δ μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε ε ε ^Ζ ^{Ζω}

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος ^Π ^Δ Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν ^Δ
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^θ ^γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοιμάσε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰστης Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νῦν καὶ αἰ εἰ καὶ εἰς τὰς αἰ ὠ ναστῶν αὶ ὠ

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υἱ ος καὶ Λο γος τῆ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων καὶ κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου καὶ α ει παρ

θε νῆ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ὧν της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τῷ Πα τρι καὶ

τῷ Ἁ γί ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος ᾠδῆ Γα ϕ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Κ^{Νη} α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
^{Νη} νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον ^{Πα} των μυ ρο φο
ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
τειν ε πε τα ξας ^{Νη} ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος ^{Γα}
τὸ τέλος.

το με γα ε λε ο ο ο ος ^{Γα}

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι - θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ρ̣ Γα ϕ

Κ^{Νη} α τε λυ σας τω σταν ρω ω σου τον θα να τον η
^{Νη} νε ω ξας τω ^{Πα} λη στη τον πα ρα ^Π ραι ^{Νη} σον των μυ ρο φο
ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
τειν ε πε τα ξας ^{Νη} ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος Δι ϑ

Τ ον ζη λω την Η λι αν τοις τρο ποις μι μβ με νος
τω Βα πτι στη ευ θει αις ταις τρι βοις ε πο ο με νος
Πα τερ Α ντω νι ε της ε ρη μβ γε γο νας οι κι
στης και την οι κβ με νην ε στη ρι ξα ας ευ χαις σθ
δι ο πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας
η μων

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Ἦχος ρ̣ Γα ρ

Α γι οι Α να ρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ

γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
 μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
 τε η μιν

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ ἐξ Ἰανουαρίου ἕως τῆς ἀποδόσεως
τῆς ἑορτῆς πλὴν τῆς α΄ Φεβρουαρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος 4 Πα ρ

Ομη τραν παρθε νι κην α γι α σαστω το κω
 σου και χει ρας του Συ με ων ευ λο γη η σασως ε προ
 πε προ φθασας και νυν ε σω σας η μας Χρι στε ε ο θε
 ος αλλ' ει ρη η νευ στον εν πο λε μοις το ο πο
 λι τευ μα και κρα ται αι ω στον βα σι λει ους η γα πη
 σας ο μο νος φι λα αν θρω πο ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ᾠχος 3 Δι θ

Α α γι ο ο ος ο ο ο θε ο ο ο ος
 α α γι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

Τό τρίτον.

ον η μα ας

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ο ν η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α λα α α λε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο
ον η η μα ας

Τρισάγιον. Πέτρου Ἐφεσίου.

Ἦχος Ζω

A^{Ζω} μην Α γι ος ο Θε ε ος Α γι ος ι σχυ

υ ρο ος Α γι ι ο ος α α θα α να α το ος ε

λε ε η η σο ον η η μα ας

τὸ τρίτον

Α^{Zw} γι ος ο Θε ε ος Α α γι ος ι

σχυ υ ρος Α γι ι ο ος α α α θα να α το ος

ε ε ε λε ε η η στον η η μα ας

Δ^{Zw} ο ξα Πα τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω ω

Πνε ευ μα α τι ι

Κ^{Zw} αι νυν και α α ει και εις τας αι ω ω ω νας

των αι ω ω ω νων α α μην

Α^{Zw} γι ος α α θα α να α α α το

ος ε ε ε λε ε η σο ον η η μα ας

Δύναμις. Πέτρου Ἐφεσίου.

Ἦχος Zω

Ν^{Zw} ε ε δυ υ υ υ υ υ υ να α α α α

μι ι ι ις α α α α α α α α α α

α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Ε ^{Πα} λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε Ε λε ε η η σο ον η η η η
 μα α α α α α α α α ας

Τρισάγιον. Πέτρου Ἐφεσίου.

Ἦχος $\overline{\alpha\upsilon\omega}$ Ζω $\overline{\alpha\upsilon\omega}$

Α μην **Α** γι ος ο ο ο Θε ε ε ος Α γι ι
 ο ο ος ι ι ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος α θα α
 να α το ος ε ε λε ε η σον η η η μας

τὸ τρίτον

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ος
 Α α α γι ος ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος α θα
 να α το ος ε ε ε λε ε η σο ον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και αι αι Υι υι ω και
 Α γι ι ω ω Πνευ μα α τι ι

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τς αι ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α
 μη ην

 Α γι ι ος α θα α να α τος ε ε ε ε λε ε

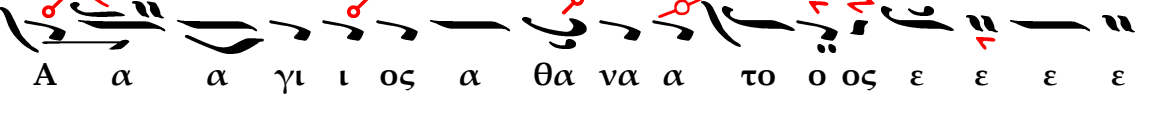
 η σο ον η η η μας

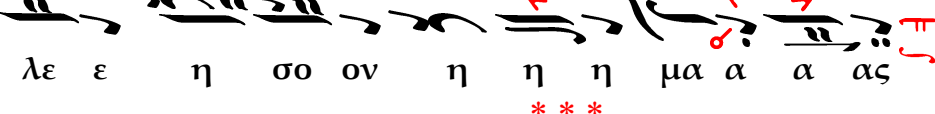
 Δ υ να μισ Α α γι ος ο ο ο Θε ε ο ο

 ος Α γι ι ο ο ο ος ι ι ι σχυ υ ρος

 Α α α γι ι ος α θα να α τ ο ο ος ε ε ε ε

 λε ε η σο ον η η η μα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τοῦ Ἁγίου, μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ.

Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους (ιγ' 17-21).

(Ζῆτει τῇ 5' Δεκεμβρίου, τοῦ Ἁγίου Νικολάου).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος βαρὺς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

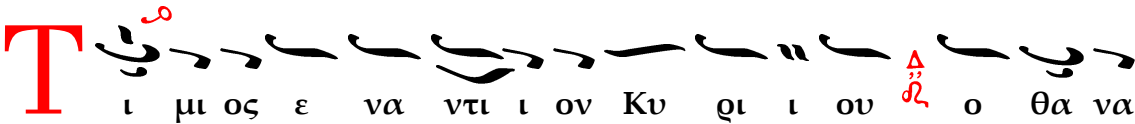
(Ψαλμὸς λβ').

Τίμιος ἔναντιον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Ἦ ὁ ψάλτης.

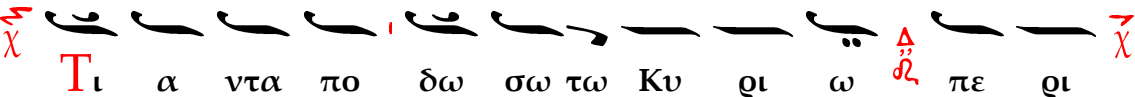
Ἦχος ρϚ Γα ϕ

 Τ ι μι ος ε να ντι ι ον Κυ ρι ι ου ο θα να

 τος τϚ ο σι ι Ϛ αυ τϚ

 Τ ι α ντα πο δω σω τω Κυ ρι ω πε ρι

παντωνων ανταπεδωκε εμοι

Τιμιος εναντιον Κυριου ο θανατος

τος τσ οσι ι σαυ τσ

Σοι θυ σω θυ σι αν αι νε σε ως και εν ο

νο μα τι Κυριου επι ι κα λε σομαι

Τιμιος εναντιον Κυριου ο θανατος

τσ οσι ου αυ τσ σ σ σ

Ο διάκονος: Σοφία.

Ο αναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέικετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. Περισσότερως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν «τὸν ποιμένα τῶν προβάτων» τὸν μέγαν «ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου», τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος βαρὺς. (Ψαλμὸς 141').

Ἦχος Ζω ξ

Αλλη λσ σ σ ι ι α Αλλη η

λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Α ρα α α α

λληηη λϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Α γα θον το ε ξο μο λο γεισθαιτω Κυ ρι ω

και ψαλλειν το ο νο μα τι ι σου Υ ψι ι ι

στε

Α λλη λϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ α Α λλη η

λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Α ρα α α α

λληηη λϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Του α να γγε λειν το πρω̇ ι̇ το ε λε ος σϑ και

την α λη θει αν σϑ κα τα νυ υ υ υ κτα

Α λλη λϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ α Α λλη η

λϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Α ρα α α α

λληηη λϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΒ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ιζ' 12-19).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τινα κώμην ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἔστησαν πόρρωθεν, καὶ αὐτοὶ ἤραν φωνὴν λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν. Εἷς δὲ ἐξ

αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρεΐτης. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἑννέα ποῦ; οὐχ εὐρέθησαν ὑποστρέφαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ εἰ μὴ ὁ ἄλλογενὴς οὗτος; Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀναστάς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

Ἦχος ἰὺ Δι σ

ο ξα α σοι ^Δ Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε ²² δο ο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οιοι οιοι ^Δ ²²

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος α̣ν̣ Ζω

ι τα α α α ^{Ζω} ρα α α α α α α α α
 α α ^{Πα φ} χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ^{Νη Ζω} ρου ου ου ου ου ου χε ε ε ε ε ρου ου ου βι ιμ ^Ζ
 μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μυ υ
 υ υ υ υ ^Μ στι ι κω ω ω ^{Πα} ως ει κο νι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ει ^{Νη Ζω} κο νι ι ι ^Ζ

ι ι ι ι ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

εσ και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι τη η η η η η η η η ζω

ο ο ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι ζω

ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ι α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

γι ο ο ον υ υ υ μνον προ σα α α α α α α

δο ο ο προ σα α δο ον τε εσ πα σαν τη

ην βι ι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι την βι

ο ο τι ι κη η η η η η η η η η η η η η η η

ε ε ε ε θα α α α α α α α α α α α με

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε με ε ρι ι ι μνα

αν Ω ς τον Βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βασι λε ε ε ε α α α των

ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι

οι

Ταις αγ γε ε λι ι ι α γγε λι και αι αι αι

αι αι αι αις α ο ρα α α α α τω ω ως δο

ρυ φο ρου ου ου με νοον τα α ξε ε ε σι ιν αλ λη λου

ου ου ου ι α α α α α α α

Λειτουργικά , Ἰωάννου Ἀρβανίτη , Ἦχος Ζω

Κυρι ε Ε λε ε η σον

Κυρι ε Ε ε λε η σον

Κυρι ε Ε ε λε η σον

Κυρι ε Ε λε η σον

Πα ρα σχο Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α α α σχϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ υ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι σϑ

Α γα πη η σω σε ε Κυ ρι ε ε ε η ι

ι σχυ υ υ υς μϑ Κυ ρι ος ςε ε ρε ω ω

μα α α α μϑ ϑ ϑ ϑ και κα τα φυ υ

γη η μϑ ϑ ϑ και αι ρυ υ υ υ υ

ση ης μϑ ϑ ϑ ϑ

Ἔτερον σύντομον ,

Α γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υς

μϑ Κυ ρι ος ςε ρε ω μα α α μϑ και κα τα

φυ γη η μη και ρυ ση ης μη

ου ση ης μη

Π α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον

Πνε ευ μα Τρι α δα ο μο ο ς σι ο ον

και α α χω ω ρι ι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η ης θυ σι ι αν

αι νε ε σε ε ως

Κ αι με τα τῷ Πνευ μα το ος σῷ

Ε ε χομεν προς τον Κυ ρι ον

Α α ξι ι ον και αι δι ι και αι ο ο

ο ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

βα ωθ πλη η ρης ο ρα νο ος και η γη τηης

δο ξης σῷ ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο ο με νο ος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ρ ω σαν να α

α α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοι οι οι οι

οις

Α α α α α α μη η η η ην

Α μη η η η η η η η ην

Σ ε υ υ μνα ρ ρ μεν σε ε Ευ λο

γα ρ μεν σοι ευ χα ρι ς μεν Κυ ρι ε

και δε ο με θα α σδ ς ο Θε ε ο
ος η η μω ω ω ω ν

(κθ' Νοεμ. , α 7ζ' , Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστίν , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος α̣ω̣ Ζω

Α ξι ον ε σι ιν ω ως α α α λη η
θω ω ω ως μα κα ρι ζειιν σε ε τη ην Θε
ε ο ο το ο ο κο ο ο ο ον την α ει
μα κα ρι ι σο ο ον και Πα να α μω ω ω μη
η το ο ον και Μη τε ε ρα α τδ ς Θε ε
ς ς ς η η η η η μω ω ω ω ν
την τι μι ω ω τε ε ραν τω ων Χε ρδ ς
βι ι ι ι ι μ και αι εν δο ξο ο τε ε ε
ρα α α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω ως τω ων
Σε ε ε ρα α α α α φι ι ι ι ι μ
την α α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ω ω ως
Θε ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε κδ

ς ς σαν την ο ον τως Θε ο το ο ο
 κ ο ο ο ον σε ε ε με γ α λ υ
 υ νο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε εν

(γ Νοεμ. , α 45' , I.A.)

Ἄξιον ἔστιν, διασκευασθὲν ἐκ τοῦ συνειθισμένου
 ὑπὸ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ζω ζ

A ξι ον ε ςιν ως α α λη η η θω
 ω ως μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε
 ε ο το ο ο κον την α ει μα κα α α
 ρι στο ο ον και Πα να μω ω μη η η
 το ο ον και αι αι μη τε ε ε ρα τδ Θε
 ς ς η η η μω ω ων τη η ην τι μι
 ι ω τε ε ε ραν των Χε ε ρδ ς ς βι ι
 ιμ και αι αι εν δο ο ξο τε ε ε ρα αν α
 συγ κρι ι ι τως των Σε ε ρα α α φι

ι μ τη η ην α δι ι α φθο ο ο ρω ως
 Θε ο ο ον Λο γο ον τε ε ε κϑ ϑ ϑ ϑ σαν
 την ο ον τως Θε ε ε ο το ο ο κον σε με
 γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε εν

(ιη' Νοεμ. , βα' - ιγ' Ιαν. , ββ' , Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἤχος ρα Ζω

A ξι ι ον ε ε ςι ιν ω ως α λη η θω ω
 ω ω ως μα α κα α ρι ι ι ι ζει ει ει
 ειν σε ε ε ε τη η ην Θε ο ο το ο ο κο
 ον τη ην α α ει μα α κα α α α ρι ι ι
 στο ο ον και αι πα να α μω ω ω ω μη η η
 η το ο ο ο ον και αι μη η τε ε ε ε ρα
 α α α τϑ ϑ ϑ ϑ Θε ε ε ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ
 η μω ων τη ην τι ι μι ω ω τε ε ε ε
 ρα α αν τω ω ων Χε ρϑ ϑ βι ι ι ι ι

μι και εν δο ξο ο τε ε ε ε ρα α αν α
 συ υ γκρι ι ι ι τω ω ω ως τω ω ω ων
 Σε ρα φι μι την α α δι α α φθο ο ο ρως
 Θε ο ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε ε
 ε κσ ρ ρ ρ σαν την ο ο ο ον τω ω ωως
 Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο κο ον σε ε
 ε ε ε ε ε με ε ε ε γα α α λυ υ υ
 υ υ νο με ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ε' Αὐγ. , βθ' , ἐξηγήθη ζ Δεκ. , βιγ' . ΙΑ.

Κοινωνικόν. Μπαλασίου Ἱερέως τοῦ Νομοφύλακος (ιζ' αἰών).

Ἦχος Ζω

Δ-ν' 22

A Ζω
 ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει
 ρει ει ει ει ει ει ει ει ει ει αι νει
Πα
 ει ει τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 τον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ ω υ υ υ

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ ς ς ς ς
τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σς Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σς ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σς με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σς
Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ει η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
νον α πο τς νυν και ε ως τς αι ω ω νος (δς)

Το ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τσ νυν και ε ως

τσ αι ω ω νο ο ος